

Johann Sibrand Heinrich Bacmeister

Disputatio Anniversaria. De Personis Quae Feuda Dare Et Acci Pere Possunt

Rostochii: Myliandrus, 1608

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn728667460>

Druck Freier Zugang

F. Librandt. [Resp.] Heini
Bacmeister.
R. U. jur. 1608.

lit. 4
procat

Disputatio Anniversaria.
DE
PERSONIS QVÆ FEU-
DA DARE ET ACCIPERE
POSSVNT.

Ad quam

D. O. M. A.

SVB PRÆSIDIO,

Clarissimi & Consultissimi Viri,

Dn. IOHANNIS SIBRANDT I. V. D.
& Cod. Justin. Professoris in incluta Acad.
Rostochiensis Ordinarij.

Publicè respondebit

HENRICVS BACMEISTERVS
Rostochiensis.

Habebitur *in* Cal. Decemb. in Auditorio magno initio
ad horam 6. matutinam facto.

ROSTOCHII
Typis Myliandrinis. Anno 1608.

*Vm Personarum causa Jus omne sit constitutum,
A primog, Juris objecto tanquam digniore Jus
Feudale captam. Disputatione hac de PER-
SONIS qua Feuda dare & accipere possunt
agemus.*

2. *Secundum verò veterem Christianorum & in Vsbu
Feudorum receptam distinctionem Beneficia conferre possunt
Clerici & Laici.*

3. *Et quemadmodum Clerici Laicis censentur digniores,
ita compilatores Juris nostri Feudalis, primo de Ecclesiasticis,
Deinde de secularibus egerunt.*

4. *Ecclesiastica autem persona sunt vel in supremo, vel in
inferiore gradu constituta: Et hæ vel in medio vel infimo sub-
sellio posita.*

5. *In summo gradu est Pontifex, qui caput in Ecclesia est
non Catholica sed Romana, & à quo omnes ceu membra digni-
tatem trahunt.*

6. *Res a. quæ Pontifex in feudum concedere solet sunt vel
corporales vel incorporales, sub his comprehenduntur Dignita-
tum beneficia, sub illis vel Res Ecclesie, vel ipsius conceden-
tis propria.*

7. *Et quanquam olim Pontifex non, sed Imperator dignita-
tes Archiepiscopatus, Episcopatus & Abbatia, imò & Pontifi-
catum ipsum conferre potuit.*

8. *Tamen hodie, longà quamvis prava usurpatione, id jus
non tantum in personas Ecclesiasticorum, sed principum Lai-
corum sibi sumpsit, ita ut suas dignitates & regalia ipsi accepta
ferre debeant.*

9. *Hancq, suam potestatem Pontifices ita ampliarunt, ut
etiam fertilissima totius Christianitatis prædia sua fecerint, ac
bona Ecclesiastica occuparint, eosq, qui ea tenent suos vasallos
dixerint.*

10. Unde hodie Pontifex non tantum Dignitates Ecclesiasticas, sed & omnium Ecclesiarum qua ipsum recognoscunt res immobiles etiam non infeudari solitas, in feudum concedere solet.
11. Quam tamen sanior Interpretum cohors improbat & de re non admodum preciosa vel magni valoris intelligit. Ut si integram provinciam vel amplam civitatem in feudum dare vult, id non nisi Cardinalium consensu facere debeat.
12. An a. Imperator, vasallus Papae vel Romanae Ecclesiae rectè censeatur quaestio est? Negantium opinionem veriorum putamus.
13. Pontificem vero propria bona in feudum concedere posse, extra controversam esse arbitramur.
14. In medio gradu seu post Pontificem Romanum proximum locum tenent Patriarcha & Cardinales, qui etsi in jure feudali non exprimantur, tamen rectè beneficia, observatis solitis concedere possunt.
15. Uti & Archiepiscopi & Episcopi, cum rerum Ecclesiasticarum administrationem habeant.
16. Qui rem in Feudum dari solitam ad se reversam consanguineis suis in Feud. rectè concedunt.
17. In infimo gradu sunt Abbas, Abbatissa, Praepositus, qui si mos antiquitus fuit feuda dare possunt. Nec ceteri Praelati Ecclesiastici infeudandi jus aliter habent, nisi consuetudo & res id patiantur.
18. An autem Clericus qui ante Urbani Secundi constitutionem feudum dare solitus non erat, ex consuetudine feudum postea dare possit, queritur, Quod affirmamus.
19. Monachis verò propter defectum materiae feudi datio videtur interdicta.
20. Jam de Laicis videbimus. Et si quidem olim non liceret omnibus Feuda dare: nisi tantum his, quibus vel Dignitas vel

vel Nobilitas, vel antiqua consuetudo id tribuebat, cum indecorum videbatur, rusticum sub se vasallos habere debere.

21. Attamen hodie omnes qui rerum suarum Domini sunt, liberamq; earum administrationem habent rectè feuda concedunt.

22. Horum primus & summus est Imperator. Et hunc feuda dare posse, esse indubitatum scribit Curtius Iunior.

23. Num v. Feuda Imperij, alij rursus concedere possit, non requisito consensu Electorum egregia dubitationis est, non sine ratione nos ad affirmant. in partes accedimus.

24. Et hic propriè solus Regalia puta Electoratus, Ducatus, Marchionatus & Comitatus concedit.

25. Quamvis hodie de consuetudine etiam Reges superiorem non recognoscentes, similia feuda in suis regnis concedere, & Monarchicam auctoritatem sibi adscribere soleant.

26. Imperatorem ordine sequitur Rex Romanus in Imperatorem pronuntiandus, qui etiam vivo Imperatore, Caesar designatus dicitur.

27. Deinde rex Bohemia, alijq; Electores tam Ecclesiastici quam Laicè qui Regis vel regni Capitanei, seu propinquiora sacri imperij membra dicuntur.

28. Quibus adnumerantur reliqui Principes, Duces, Comites.

29. Nobiles vero, inter quos eminent Barones, uti & civitates, quin feudi concessionem & subinfeudationem facere possent, nullam habere difficultatem arbitramur.

30. Immo & homines ignobiles, uti & Rustici, si modo liberam rerum suarum administrationem habent, feuda concedere possunt.

32. Quod etiam ad fœmineum iura feudalia extendunt se-

32. Cum autem contrarijs juxta se positis veritas & rei certitudo magis magisq̄ elucescat : Igitur prohibitorum classes quodam modo referemus, ut inde permissorum libera concedendi facultas appareat.

33. Eorum autem qui prohibentur feuda dare, genera duo sunt. Nonnulli enim naturâ : alij lege seu consuetudine inhabiles censentur.

34. Natura, qui quidem verum sint Domini sed liberam eorum administrationem non habent, ut infantes, furiosi, mente capti.

35. In surdis & mutis distinguunt. An natura vel ex accidenti simul tales sint, ut hoc casu feuda recte concedant illo non.

36. Lege prohibentur, primò Curatores qui quidem feudi novi constitutionem non, sed veteris renovationem habent.

37. Procuratores generale non vero speciale mandatum habentes.

38. In Personis vero qui sub horum cura sunt, puta pupillorum, & minorum annis 25. distinguunt, an novum vel antiquum concedere velint, concludentes novum feudum ab illis non, sed antiquum recte dari.

39. Servi autem Romani, non vero nostri, feuda dare prohibentur.

40. Monstratis personis concedentium adducenda sunt & accipientium. Positio enim uno Correlatorum, ponitur & alterum.

41. Et regulariter omnes ejusmodi beneficia acquirunt, qui non expresse reperiuntur prohibiti.

42. Ita ut etjam superior ab inferiore sine status & dignitatis lesione, & vice versa inferior à superiore, ut singulare beneficium id accipere possit.

43. Nec quenquam excludit sexus vel status qualitas, si-
ve sint

ve sint masculi sive femina, secularis vel Ecclesiastici ordinis, ut Papa, Patriarcha, Archiepiscopi, Episcopi, Legatus de latere, Abbas, Abbatissa, Monialis, aliaq; persona Ecclesiastica qua etiam à Laicis beneficia collata recte apprehendunt.

44. De Laico qui de re Ecclesiastica investitus est & alium Laicum subinfendare posse recte dicitur.

45. Natura tamen defectus ut & legis prohibitio nonnullos à beneficiorum acquisitione repellunt.

46. Illorum in numero sunt, qui firmo destituuntur iudicio, ut Infantes, furore vel dementia correpti, mente capti.

47. De ceco muto & surdo Doctores variant? At hos se intelligunt quid agant novum feudum accipere posse, modo dominus tales esse sciverit communiter placuit.

48. Qui vero pubertati proximi sunt, etiam sine tutorum aut oritate feuda recte accipiunt.

49. Uti & minores 25. annis sine Curatorum consensu beneficia ejusmodi sibi acquirunt.

50. Num vero Feudi ususfructus Filiosam. dati, patri acquiritur, controversia non caret. Negativam juris feudalis rationi ac aequitati magis consentaneam esse arbitramur.

51. Lege prohibentur Hæretici, Banniti seu proscripti.

52. Num quoq; spurij, seu ex Concubinato, stupro & scortatione orti, Feudorum sint capaces, quæri potest. Hos cum legis prohibitio non excludat, nec nos illos inhabiles judicandos esse censemus.

53. De servis vero nostri seculi, quos proprios homines appellamus idem censemus.

54. Quod etiam de servis Religiosis, Monachis & Monialibus asserimus.

55. Uti & ijs qui ex utroq; sexu quid participant & Hermaphroditi vocantur.

CO-

COROLARIA.

I.

An servitus luminum & ne luminibus officiatu
differat magna est controversia. Nos magis eo
rum sententiam qui diversas illas statuunt amplecti
mur.

II.

An minor curatorem habens sine ejus auctoritate
juramentum deferre possit? A.

III.

An Judex necessarium juramentum parte non peten
te deferre possit. A.

IV.

An legata ad pias causas deficiente causa ob quam
legata sunt fiant caduca & ad hæredes revertantur? N.
Et dicimus ad alias pias causas convertenda.

Parergon.

An in bello locus stratagematis.

vel Nobilitas, vel antiqua consuetudo id
corum videbatur, rusticum sub se vasall
21. Attamen hodie omnes qui rerum
liberamq; earum administrationem hab
cedunt.

22. Horum primus & summus est Im
da dare posse, esse indubitatum scribit Ca

23. Num v. Feuda Imperij, alij ru
non requisito consensu Electorum egregia
sine ratione nos ad affirmant. in partes a

24. Et hic propriè solus Regalia pu
tus, Marchionatus & Comitatus conceo

25. Quamvis hodie de consuetudin
rem non recognoscetes, similia feuda in
& Monarchiam auctoritatem sibi adscr

26. Imperatorem ordine sequitur Re
torem pronunciandus, qui etjam vivo In
gnatus dicitur.

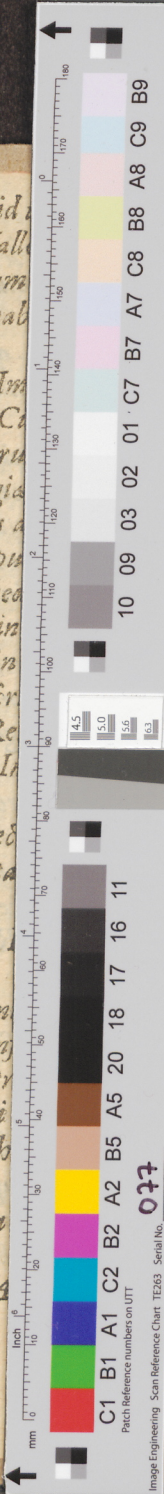
27. Deinde rex Bohemia, aliq; Elec
quam Laici qui Regis vel regni Capita
sacri imperij membra dicuntur.

28. Quibus adnumerantur reliqui
mites.

29. Nobiles vero, inter quos eminen
tates, quin feudi concessionem & subinj
sint, nullam habere difficultatem arbit

30. Immo & homines ignobiles, uti
ram rerum suarum administrationem ho
re possunt.

32. Quod etjam ad fœmineum jura
x 1172.

the scale towards document

um inde
re.
ini sunt,
da con-
unc feu-
re possit,
st, non
Duca-
superio-
concedere,
Impera-
esar des-
celestiastici
inquiniora
uces, Ce-
& civi-
icere pos-
modo libe-
concede-
ndunt se-
Cum au-